

Slepý celník

jáhen Josef Janšta, <http://josefjansta.opava.org>

Na malou provinční celnici na hranicích přijela asi čtyřicetiletá žena na motocyklu. Z budky na ni zavolal celník: „Co převážíte?“

„Plný batoh písku.“

Celník mávl rukou a žena přešla hranici. Na druhý den přijíždí žena znovu. A opět převáží plný batoh písku. Celník přichází, nakoukne do batohu, a když skutečně spatří písek, zvedá závoru.

Žena na motorce přijíždí další den znovu. Tentokrát již v celníkovi klíčí vážné podezření. Proto se zeptá: „Co pašujete v tom písku?“

„Nic.“

„Tak se na to podíváme,“ rozhoduje celník a všechen písek vysypává na chodník.

Nic však v písku nenajde, proto pouští ženu přes hranici.

V dalších dnech přijíždí žena na motocyklu znova. Celník prozkoumává písek různými metodami, ale nic než písek nenachází.

Situace se opakuje po celý měsíc. Celník nadává sám sobě, že nedokáže odhalit, co žena každodenně pašuje. Nakonec rezignuje a na svou čest slibuje ženě, že může dál svůj písek převážet, ale ať mu řekne, co pašuje.

Žena se usměje a odpoví: „Motocykl.“

Mnohokrát v životě se nám stává něco podobného, co se přihodilo celníkovi. Něco nás tak upoutá, že přehlédneme mnohem důležitější věci. Např. na konci školního roku dostávají žáci vysvědčení. Tento dů-

ležitý dokument sice vypovídá o mnohém, ale zdaleka v něm není zachyceno všechno. Proto se může stát, že nad samými jedničkami uslyší kluk či děvče: „Jsi dobrý.“ A přitom může být domyšlivý, pyšný, protože mu učení jde samo. Trojkaři se řekne: „Ty jsi lenoch.“ Jemu to však „do hlavy neleze“, dře se a navíc se mu třeba hádají rodiče.

U Pána Boha něco nedokonalého jako vysvědčení není. Všichni jsme zapsáni jménem v jeho Nejsvětějším Srdci, které nás miluje a touží učinit naše srdce podle srdce svého.



MINISTRANTSKÝ DEN 2015

Autor: Miroslav Kulifaj, bohoslovec 2. ročníku



V pátek 1. května zavítalo do Arcibiskupského kněžského semináře v Olomouci více než 260 ministrantů. Bohoslovci tady pro ně společně se studenty Teologického konviktu připravili celodenní program.

Ve skupinkách, do kterých byli podle věku rozděleni, proběhlo seznamování s bohoslovci. Poté se všichni přesunuli do kostela svatého Michala na mši svatou, kterou celebroidal ostravsko-opavský biskup Mons. František Václav Lobkowicz OPraem společně s dalšími kněžími. V homilii povzbudil ministranty ve službě u oltáře a vyzval je, aby následovali Ježíše vždy tak, jak to činili apoštolové.

Z důvodu nepříznivého počasí se další část programu – tzv. Velká hra – uskutečnila v prostorách kněžského semináře. Kluci plnili úkoly na sedmi stanovištích: vyzkoušet si na nich mohli své znalosti z liturgiky, rozvíjet svou zručnost a obratnost, případně si poradit při překládání cizojazyčného textu. Pro kluky starší 15 let byl připraven speciální program: přednáška spirituála kněžského semináře P. Jan Skandery, možnost návštěvy kláštera kapucínů, případně věže katedrály svatého Václava.

Den byl zakončen slavnostním vyhlášením vítězů v každé kategorii a předáním sladkých odměn. Závěrem programu, stejně jako mši svatou hudebně doprovázela kapela založená speciálně pro tento den a na tento účel. Další Ministrantský den pro kluky z diecéze ostravsko-opavské se uskuteční v roce 2018.

Foto: Jaroslav Jurka, bohoslovec 3. ročníku

Nejrostliny

JOSEF LAVIČKA

ROSTLINY

Milí kluci, botanika – tedy obor zabývající se studiem rostlin – rozhodně nepatří mezi nejoblíbenější části vyučování přírodovědy či biologie. Mnohem zábavnější je dozvídat se nové poznatky o zvířatech či o lidském těle. Navzdory vyřčeným výhradám je však načase dát rostlinstvu šanci i v naší rubrice. Pojďme tedy společně nahlédnout na všemožné kuriozity spjaté se světem květin.



ASIJŠTÍ VELIKÁNI

Je obecně známo, že průměrní Asiaté nejsou tak vysokí jako třeba průměrní Evropané. Svět květin se ale tímto faktem neřídí. Domovem rostliny s největšími květy na světě je totiž jihovýchodní Asie. Květy Rafflesie arnoldii, jak se tento druh rostliny jmenuje, totiž dosahují průměru až 91 cm a váží klidně i 11 kg.



JIHOAFRICKÝ EXOT

Encephalartos podii. Že jste tato dvě slova nikdy neslyšeli? Nic neobvyklého. Encephalartos podii, česky též cykas, je totiž nejvzácnější rostlinou na naší planetě. Tedy co se výskytu týče. Dosud jediný exemplář tohoto neopadavého kuželovitého jehličnanu byl objeven v roce 1895 v jednom z pralesů Jihoafrické republiky. Od té doby už tato květina nebyla ve volné přírodě spatřena a k vidění je tak pouze v několika botanických zahradách.

SMRADLAVÉ PRVENSTVÍ

A v Asii ještě chvíli zůstaneme. Kromě rostliny s největšími květy odtud – konkrétně z ostrova Sumatra – totiž pochází i zmijovec obrovský. Ten je nejsmrudnější květinou na Zemi. Pokud je zmijovec právě v květu, vydává odporný smrad, který lze srovnat například se zápachem hnijícího masa. O intenzitě tohoto puchu svědčí i to, že je cítit do vzdálenosti 0,8 km od místa, na němž rostlina kvete.



OBRMASOŽRAVKY

Přitažlivou kapitolou botaniky jsou masožravé rostliny. Vždyť květin, které by se živily živočichy, moc není. Většina z nich ale stráví maximálně „šťastlivce“ ze světa hmyzu – třeba mouchy nebo pavouky. Výjimku představují některé masožravé rostliny z rodu láčkovek. Například láčkovka Nepenthes rajah či Nepenthes rafflesiana jsou totiž známé tím, že bez problému zkonsumují velké žaby, ptáky nebo i krysy. Bohužel pro české botanické fanoušky se tyto masožravky vyskytují především v deštných pralesích Indonésie či Malajsie.



BIBLICKÁ BOTANIKA

V biblických časech byli lidé mnohem více zvyklí žít s přírodou a využívat její rozličné dary. To platilo i pro rostliny. Víme například, že Jan Křtitel se na poušti živil kořínky a kobylkami. Rostliny či byliny hrály podstatnou roli v životě každého člověka tehdejší doby. Vždyť například dva ze tří darů, které dostal Pán Ježíš po svém narození od mudrců z východu, byly produkty rostlin. Kadidlo i myrha jsou vonné pryskyřice stromů. Kadidlo se používalo při náboženských obřadech, myrhou se natírala těla při přípravách k pohřbu. Proto i Kristovo mrtvé tělo bylo takto ošetřeno, konkrétně směsí myrhy a aloe (a jen pro úplnost – aloe je také rostlina :-)).

Foto: Ton Rulken, Steve Cornish - CC BY-SA 2.0, Bernard DUPONT, Jardin Botanique - CC BY-SA 2.0